

† V I S A R I O N

DIN MILA LUI DUMNEZEU
EPISCOP AL TULCII

**Iubitului nostru cler, cinului monahal și
dreptcredincioșilor creștini din această eparhie:**

***Har, milă și pace de la Dumnezeu atotțiitorul,
iar de la noi arhierească binecuvântare***

*„Taină străină văd, și preaslăvită, cer fiind peștera,
scaun de heruvimi Fecioara, ieslea sălășluire,
întru care s-a culcat Cel neîncăput, Hristos
Dumnezeu, pe Care, laudându-L, Îl mărim.”*

(Irmosul Nașterii Domnului)

Iubiții mei fii sufletești

Praznicul Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos sau Crăciunul ne prilejuiește iarăși întâlnirea împreună în jurul sfințelor altare ale locașurilor noastre de închinare vestindu-ne minunea întrupării Fiului Tatălui Celui fără de început, minune ce întrece toate minunile, căci ea este „**taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută**” cum citim în cărțile sfinte.

Marele praznic de astăzi ne aduce vestea cea bună prin îngerul Domnului „**iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul; că vi S-a născut astăzi Mântuitor care este Hristos Domnul, în cetatea lui David**” (Luca 2, 10-11), iar Sfânta noastră Biserică ne cheamă ca împreună cu îngerii să cântăm cu bucurie venirea la noi a Fiului lui Dumnezeu. Ne îndeamnă să mergem cu păstorii și să vedem pe noul născut Hristos-Domnul care a venit să ne mântuiască și să ia asupra Sa păcatele noastre, dându-și viața pe Cruce ca preț pentru mântuirea noastră și a întregii lumi.

Ne povățuiește ca, asemănându-ne magilor de la Răsărit, să ne deschidem vistieriile inimii și să-i aducem darurile noastre duhovnicești: aurul credinței, tămâia rugăciunii celei curate și smirna faptelor celor bune săvârșite cu dragoste și smerenie nefățarnică.

Să ne sârguim deci să mergem la peștera din Betleem și călăuziți pe aripile credinței să intrăm în ea cu sfială și cucernicie ca să vedem cu ochii minții pe Pruncul Iisus și pe Maica Preacurată împreună cu Iosif, logodnicul și păzitorul ei, și plecându-ne genunchii cu cutremur, cu frică și cu adâncă smerenie să ne închinăm Sfintei Familii și plini de bucurie să mărturisim că Cel născut în iesle:

**„E Iisus păstorul mare
Turmă ca El nimeni n-are
Noi îl lăudăm și ne închinăm
Cu credință tare”.**

Iubiți credincioși,

Nașterea Domnului este prin excelență sărbătoarea familiilor, a părinților și a copiilor adunați mai ales astăzi în jurul aceleiași vetre și a bradului împodobit.

Familia stă la temelia vieții omenești, fiind cel dintâi așezământ social care duce la dănuirea neamului omenesc. Familia a fost întemeiată de Dumnezeu când l-a zidit pe om. El a creat bărbatul și femeia, ca soț și soție, și i-a binecuvântat zicând: „**fiți rodnici și vă înmulțiți și umpleți pământul și-l stăpâniți**” (Facere 1, 28). De aceea, familia ideală este cea care are mulți copii, căci copiii dau tărie părinților, sprijin și fericire în viață. „**Copiii sunt o moștenire de la Domnul și roada pântecelui o răsplătire**” – zice proorocul și psalmistul David, adăugând: „**ferice de omul care și-a umplut casa de ei**” (Ps. 126, 3-5).

Biserica noastră potrivit învățaturii cuprinse în Sfânta Scriptură dorește ca familia să fie zidită pe

temelie de piatră, pe dragoste, pe încredere și pe bunăvoință între soți, ca o unitate morală trainică și nedespărțită căci „**ceea ce a unit Dumnezeu, omul să nu despartă**” (Marcu 10, 9).

Familia creștină este cu adevărat un templu sfânt în care se depozitează plinătatea harului și a virtuților, fiind așa cum o numește Sf. Ioan Gură de Aur „**biserica mică**” întru care se aduce jertfă de laudă și de preamărire lui Dumnezeu. Ea este celula din care s-a născut neamul omenesc care odrăsește vlăstare pentru viața pământească dar și pentru Împărăția Cerurilor.

Familia tradițională alcătuită dintr-un bărbat și o femeie se cere apărută cu sfințenie, căci numai așa ea își poate îndeplini rolul ei sfânt de născătoare de prunci și educatoare, cu întreaga răspundere morală și materială a tinerilor odrasle.

Viitorul neamului nostru stă în temeinicia și sfințenia familiei, iar copiii sunt cei care vor duce mai departe munca și aspirațiile spre dănuirea lui și spre dobândirea Împărăției Cerurilor.

Drept aceea, se cuvine să iubim copiii, să-i creștem sănătoși în căminul familiei, să purtăm grijă de buna lor educație ca să fie cu respect față de părinți, de

dascăli și față de toți oamenii. Să-i învățăm să iubească Biserica străbună și valorile spirituale și culturale ale țării noastre, să-i deprindem cu dragostea față de muncă, cu trăirea vieții creștinești și cu dobândirea bunelor moravuri în societate, așa cum au făcut fericiții noștri înaintași.

Dreptmăritori creștini,

Praznicul Crăciunului aduce lumină și căldură în sufletele noastre și în sânul familiei prin sfințele slujbe la care suntem chemați să luăm parte ca să ne înnoim sufletește prin trăirea frumoaselor tradiții, prin dulcele glas al colindelor străbune ca și prin întâlnirea plină de bucurie cu cei dragi.

Aceste zile înălțătoare așezate la încheierea anului ne îndeamnă să aducem mulțumiri lui Dumnezeu pentru binefacerile revărsate asupra Bisericii noastre, care sub îndrumarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel își îndeplinește cu sârguință slujirea ei în mijlocul credincioșilor și a poporului.

Sărbătoarea Crăciunului ne îndeamnă și în acest an la milostenie față de cei săraci și năpăstuiți și la o mai mare și susținută lucrare misionară în alinarea suferințelor semenilor, potrivit făgăduinței Mântu-

itorului Iisus Hristos care zice: „**întrucât ați făcut unuia dintre acești frați ai Mei prea mici, Mie Mi-ați făcut**” (Matei 25, 40).

Peste câteva zile vom porni la brazdă nouă pe făgașul anului milei Domnului 2017, an ce a fost declarat de către Sfântul Sinod al Bisericii noastre ca „**Anul omagial al iconarilor și pictorilor bisericești**” și „**Anul comemorativ Justinian Patriarhul și al apărătorilor Ortodoxiei în timpul comunismului în Patriarhia Română**”, an cu o deosebită importanță și în viața credincioșilor din de Dumnezeu păzita noastră eparhie din nordul Dobrogei.

Să-i mulțumim Celui Preaînalt pentru aceste frumoase zile de praznic pe care să le petrecem cu bucurie, în cumpătare și în cercetarea Sfintei Biserici și cântând colindul „**sfânt și bun**” să glăsuim:

„**Astăzi S-a născut Hristos
Mesia chip luminos
Lăudați și cântați
Și vă bucurați**”.

Îndulcindu-ne deci de bucuriile acestor sfinte sărbători ale Crăciunului, ale Anului Nou și Bobotezei, lăsate spre îndestularea și întărirea noastră duhovni-

Nașterea Domnului – praznicul familiei creștine

cească, Vă împărtășim tuturor încredințarea dragos-
tei noastre părintești ce v-o păstrăm și vă adresăm
cele mai alese urări de sănătate, de pace și întru toate
bună sporire.

Sărbători fericite!

La mulți ani!

***„Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragos-
tea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului
Duh să fie cu voi cu toți!” (II Corinteni 13, 13).***

Al vostru, către Domnul Cel născut în ieslea Be-
tleemului, pururea rugător,

† VISARION
Visarion
Episcopul Tulcii

Nr. 2420/2016

*Dată în reședința noastră episcopală din Tulcea la praznicul Nașterii
Domnului din anul mântuirii 2016.*

*Preacucernicii preoți vor citi această Pastorală în bisericile din parohii în
prima zi de Crăciun, iar în filii a doua zi.*

EVANGHELIA

Praznicului Nașterii Domnului

Iar dacă S-a născut Iisus în Betleemul Iudeii, în zilele lui Irod regele, iată magii de la Răsărit au venit în Ierusalim, întrebând: Unde este regele Iudeilor, Cel ce S-a născut? Căci am văzut la Răsărit steaua Lui și am venit să ne închinăm Lui. Și auzind, regele Irod s-a tulburat și tot Ierusalimul împreună cu el. Și adunând pe toți arhierii și cărturarii poporului, căuta să afle de la ei: Unde este să Se nască Hristos? Iar ei i-au zis: În Betleemul Iudeii, că așa este scris de proorocul: „Și tu, Betleeme, pământul lui Iuda, nu ești nicidecum cel mai mic între căpeteniile lui Iuda, căci din tine va ieși Conducătorul care va paște pe poporul Meu Israel”. Atunci Irod chemând în ascuns pe magi, a aflat de la ei lămurit în ce vreme s-a arătat steaua. Și trimitându-i la Betleem, le-a zis: Mergeți și cercetați cu de-amănuntul despre Prunc și, dacă Îl veți afla, vestiți-mi și mie, ca, venind și eu, să mă închin Lui. Iar ei, ascultând pe rege, au plecat și iată, steaua pe care o văzuseră în Răsărit mergea înaintea lor, până ce a venit și a stat deasupra, unde era Pruncul. Și văzând ei steaua, s-au bucurat cu bucurie mare foarte. Și intrând în casă, au văzut pe Prunc împreună cu Maria, mama Lui, și căzând la pământ, s-au închinat Lui; și deschizând vistieriile lor, I-au adus Lui daruri: aur, tămâie și smirnă. Iar luând înștiințare în vis să nu se mai întoarcă la Irod, pe altă cale s-au dus în țara lor.”

(Matei 2, 1-12)